

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké a soudců JUDr. Petra Černého Ph.D. a Mgr. Václava Trajera, v právní věci **žalobce: Ing. J. H.**, nar. „X“, bytem „X“, adresa pro doručování: „X“, **proti žalovanému: Finančnímu úřadu pro Ústecký kraj, Územní pracoviště v Ústí nad Labem**, se sídlem Dlouhá 3359, 400 21 Ústí nad Labem, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2017, č. j. 340899/17/2501-80542-507591, č. j. 341155/17/2501-80542-507591 a č. j. 341183/17/2501-80542-507591,**

t a k t o :

- I. Žaloba s e o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou elektronicky dne 4. 5. 2017 domáhal zrušení exekučních příkazů žalovaného ze dne 17. 2. 2017, č. j. 340899/17/2501-80542-507591, č. j. 341155/17/2501-80542-507591 a č. j. 341183/17/2501-80542-507591, jimiž byla žalobci dle ust. § 178 odst. 1, odst. 5 písm. b) a § 190 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“), nařízena daňová exekuce příkázáním pohledávky z účtů vedených u finančních institucí Fio banka a.s., Československá obchodní banka a.s., a Komerční banka a.s., za účelem vymožení nedoplatku ve výši 76.674 Kč.

Předně je nutné uvést, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. **lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem**, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 téhož ustanovení platí, že **zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.**

Podle ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanovuje, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ust. § 44 odst. 4 daňového řádu písemnost určená do vlastních rukou adresáta se doručuje přímo adresátovi. Nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, na adrese pro doručování zastižen, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem upozorní, aby si ji **ve lhůtě 10 dnů vyzvedl**. Podle ust. § 47 odst. 2 daňového řádu **nevyzvedne-li si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů od jejího uložení, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl**.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

K výzvě soudu žalovaný předložil ověřenou kopii dokladu o doručení žalobou napadených rozhodnutí žalobci. Na základě toho pak soud mohl zjistit, kdy začala žalobci běžet lhůta pro podání správní žaloby, a následně posoudit, zda byla či nebyla zachována lhůta pro podání správní žaloby, neboť před vlastním meritorním přezkumem žalobou napadeného rozhodnutí je soud vždy povinen zabývat se tím, zda jsou splněny všechny zákonné podmínky pro tento meritorní přezkum, mezi které podmínka podání žaloby v zákonem stanovené lhůtě nepochybně patří.

Z předložené listiny (poštovní doručenka) soud zjistil, že napadené rozhodnutí bylo prostřednictvím držitele poštovní služby doručováno přímo žalobci, a to na adresu pro doručování. Vzhledem k tomu, že doručující orgán žalobce na této adrese nezastihl, zásilka byla proto následně uložena u držitele poštovní licence. Žalobci byla současně na jím uvedené adrese zanechána výzva k vyzvednutí uložené zásilky obsahující napadená rozhodnutí, v níž bylo mj. uvedeno, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze zásilku vyzvednout, jakož tam bylo zanecháno i poučení o právních důsledcích spojených s nevyzvednutím takové zásilky v úložní době. Zásilka obsahující předmětné rozhodnutí byla připravena k vyzvednutí dne **21. 2. 2017**. Od tohoto dne počala žalobci běžet 10 denní úložní lhůta k vyzvednutí této zásilky. Jelikož si však žalobce zásilku ve stanovené úložní lhůtě nevyzvedl, byla následně tato zásilka dne 7. 3. 2015 vhozena do poštovní schránky žalobce na jím uvedené adrese.

V daném případě, kdy si žalobce uloženou zásilku v 10 denní úložní době nevyzvedl, je třeba s ohledem na ust. § 47 odst. 2 daňového řádu uloženou zásilku považovat za doručenou posledním dnem této lhůty. Jelikož zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí od **21. 2. 2017**, je nutno tento den pokládat za den uložení zásilky u držitele poštovní licence, od něhož se odvíjí běh 10 denní úložní lhůty. Poslední den této lhůty připadl na pátek **3. 3. 2017** a tento den je tak nezbytně pokládat za den, kdy bylo žalobci napadené rozhodnutí doručeno. Tento den, tj. 3. 3. 2017, je pak zapotřebí považovat za den oznámení ve smyslu běhu lhůty pro podání správní žaloby podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s.

Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců byl tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí pátek 3. 3. 2017 a dvouměsíční lhůta pro podání správní žaloby tak skončila ve smyslu ust. § 40 odst. 3 s. ř. s. ve středu **3. 5. 2017**.

Z předmětné žaloby ovšem soud zjistil, že tato žaloba byla zaslána elektronicky **až dne 4. 5. 2017**, když tato skutečnost zjevně vyplývá ze záznamu o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu krajského soudu.

Na základě předloženého dokladu o doručení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného a s ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s. ř. s. tak soudu nezbylo než

učinít závěr, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Proto soud byl nucen v intencích ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu jako opožděnou ve výroku usnesení ad I. bez dalšího odmítnout.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 5. června 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová